

De Man achter het Raam

De man kijkt zijn ogen uit. Niet dat wij het zien als we voorbij rijden in het taxibusje, maar dat bleek later. Tijdens een onderhoudend gesprek met zijn familie kwam ik daarachter.

Wie is die man?

Wij kennen hem niet. Maar als we hem zien zitten, eerst voorovergebogen, en hij er de dagen erna nog zit, gaan we ons langzamerhand afvragen 'wie die man is'!

Eén van de kinderen drukt gefascineerd zijn neus tegen de ruit om vooral een glimp van de man op te vangen. We komen er elke dag langs op weg naar school. En elke dag zit de man daar voorover gebogen.

In het begin denk je dat de man een echt mens is. En om je de waarheid te zeggen dacht ik dat in het begin ook! Maar er komt een moment dat je denkt dat dit onmogelijk zo kan zijn. Voor mij komt dat moment al na enige keren. Maar voor de kinderen blijft dit moment uit, merkte ik. Ik ging er in mee.

Op een dag vertelt een van de kinderen dat hij zijn vader en zijn oom mee heeft genomen om hen deelgenoot te maken van de man. Samen trokken ze richting het huisje aan het water. En warempel de man was er nog. De man bleef en vader en oom hadden de man achter het raam ook gezien. De andere kinderen luisterden adembenemend naar de jongeman die ons zijn verhaal in geuren en kleuren vertelde, over de ontmoeting en zijn ervaring met de man achter het raam.

Het verhaal wil dat de man op een dag opeens weg was. Dat was toch wel schrikken! Er ging een golf van teleurstelling door de bus. Tot daags daarna de 'man' terug was gekomen en nu door het raam naar buiten keek, dus van positie was veranderd. Toen werden we weer blij met z'n allen. De vakantie komt eraan. Zou hij er na de zomervakantie nog zijn?

Ashirda Oosterlee

Mijn stukje achtergrond:

-Ik ben op vrijdaggen te vinden op de schrijverswerkplaats in de bibliotheek Den Bosch.

-Graag breng ik als het kan bewustwording op gang en als ik dan poppetjes in de ogen terug zie, is dat het teken dat mijn missie geslaagd is.